

POWER PLAY

SEZÓNA 2020/2021

Nebyť na štadióne je pocit zúfalstva

rozhovor s predsedom fanklubu
Richardom Kostolányim

Legionári ťahajú na ľade, lídri kabíny sú domáci chlapci

Rozhovor s Romanom Stantienom

Bude raz z Rastislava Gašpara stand-up komik?

niké | generálny partner

**REGISTRUJ SA
A TIPNI SI**

**20 EUR
ZADARMO**

niké
je tipovanie

Každý nový hráč dostane od nás po registrácii a následnom overení dokladov 20 € zadarmo. Bonus 20 € je vyplácaný vo voľných tiketoch. Klikaj www.nike.sk, kde sa dozvieš viac.

Milí priatelia, fanúšikovia HC SLOVAN Bratislava,

dostal som čestnú úlohu prihovoriť sa vám ako prvý v novom roku 2021. Rok 2021 nie je v histórii klubu bežným rokom. Je to rok, kedy môj milovaný HC Slovan Bratislava oslavuje 100. výročie založenia. Preto by som rád na začiatok môjho príhovoru poprial HC Slovan Bratislava veľa úspešných sezón s množstvom majstrovských titulov, kvalitných zápasov podporených kvalitnými výkonomi hráčov, veľa zdravia celému hráčskemu a realizačnému tímu a nech sa splnia všetky sny celému vedeniu HC Slovan Bratislava. Vám, milí fanúšikovia, prajem do nového roku 2021 najmä veľa zdravia, aby sme sa v čo najväčšom počte stretli už konečne na tribúnach. Prajem vám veľa rodinnej pohody, aby sa dobrá nálada z rodiny prenášala aj do pozitívnych reakcií na tribúnach. Prajem vám ešte veľa lásky a šťastia.

Keď sa pozriem na rok 2020 spätne, tak sme si toho veľa spolu na tribúnach neužili. A neustále premýšľam, keď pozerám hokej a vidím prázdne tribúny, že aké by to bolo úžasné byť opäť s vami. Preto aj ja mám na vás jednu prosbu. Keď sa zdravotná situácia uvoľní a na zápasoch budú môcť byť diváci, tak spolu odpálime mega party, aká ešte v histórii HC Slovan Bratislava nebola. Verím, že hlad po hokeji bude ešte väčší ako v prvej sezóne KHL, keď bol štadión neustále vypredaný. Preto je mojim snom, aby domáca aréna nebola minimálne v roku 2021 poloprázdna. Budem veľmi rád, keď sa nám spoločne podarí vytvoriť domácim hráčom atmosféru, ktorá ich donúti siahnuť si na dno svojich síl a súper už pred vjazdom autobusu na parkovisko bude prehrávať 2:0.

Možno sa pýtate ako trávi maskot chvíle bez hokeja, bez fanúšikov a bez bláznenia na tribúnach. Priznám sa, že je to náročné. Lebo sezóna sa skončila nečakane. Ale nesmiem zaspáť na vavrínoch. Pripravujem si pre všetkých nové kúsky, ktoré dúfam, že čoskoro uvidíte. Rovnako tak sa udržiavam v kondícii, aby som nevyšiel z formy. Preto podnikám najmä túry po horách na Slovensku. Aj tento príhovor vznikol po návrate z túry na náš najvyšší vrch mimo Vysokých Tatier, na Babiu horu. Poviem vám, že túra bola super. Aj keď mi víchrica na hrebene odfúkla z hlavy slovanistickú čiapku, ktorá skončila v Poľsku, beriem to pozitívne. Lebo značku Slovan sa mi podarilo ľahko dostať do zahraničia.

Na záver mojich riadkov sa chcem poďakovať. Ďakujem vedeniu HC Slovan Bratislava, že mi v roku 2013 vdýchli život a splnili mi sen. Ďakujem realizačnému tímu a masérom HC Slovan Bratislava za starostlivosť a pomoc pri praní kostýmu a za zdravotnú starostlivosť pri mojich zraneniach na tribúne. Ďakujem hráčom za to ako vzorne reprezentujú môj klub a za to, ako ma prijali. A najväčšia vďaka patrí vám, tisícom fanúšikov, za podporu chlapcov a za super atmosféru, v ktorej je radosť sa blázniť. Už teraz sa neviem dočkať chvíle, keď vybehnem z tunela a spoločne pripravíme hráčom a klubu oslavy storočnice, na ktoré sa bude ešte dlhé roky spomínať.

S láskou a s belasým srdcom

Váš Harvy

HC SLOVAN BRATISLAVA

TIPOS EXTRALIGA
2020/21

#32

**BEKE
ÁDAM**

BRANKÁR
NARODENÝ:
07. 09. 2002
BRATISLAVA
VÝŠKA: 185 CM
HMOT.: 83 KG

#41

**TYLER
PARKS**

BRANKÁR
NARODENÝ:
09.05.1992
IMPERIAL, MO, USA
VÝŠKA: 198 CM
HMOT.: 98 KG

#35

**MAKAROV
ANDREJ**

BRANKÁR
NARODENÝ
20. 04. 1993
KAZAŇ, RUS
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 88 KG

#31

**NOSKOVIČ
RICHARD**

BRANKÁR
NARODENÝ
25. 11. 2002
BRATISLAVA
VÝŠKA: 182 CM
HMOT.: 73 KG

#4

**ALIŠAUSKAS
NERIJUS**

OBRANCA
NARODENÝ
06. 06. 1991
ELEKTRENAI, LTU
VÝŠKA: 184 CM
VÁHA: 84 KG

#5

**BAČÍK
PATRIK**

OBRANCA
NARODENÝ
07. 02. 1995
BRATISLAVA
VÝŠKA: 185 CM
HMOT.: 85 KG

#73

**BEŇO
MICHAL**

OBRANCA
NARODENÝ
15. 11. 2001
BRATISLAVA
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 75 KG

#44

**VALACH
JURAJ**

OBRANCA
NARODENÝ
01. 02. 1989
TOPOLČANY
VÝŠKA: 202 CM
HMOT.: 103 KG

#43

**MAIER
PATRIK**

OBRANCA
NARODENÝ
06. 11. 1996
BRATISLAVA
VÝŠKA: 182 CM
HMOT.: 87 KG

#16

**MESZÁROŠ
ANDREJ**

OBRANCA
NARODENÝ
23. 10. 1985
POVAŽ. BYSTRICA
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 98 KG

#8

**SERSEN
MICHAL**

OBRANCA
NARODENÝ
28. 12. 1985
GELNICA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 101 KG

#3

**ŠTAJNOCH
MARTIN**

OBRANCA
NARODENÝ
15. 09. 1990
BOJNICE
VÝŠKA: 180 CM
HMOT.: 90 KG

BORTŇÁK DALIBOR

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
17. 02. 1991
PREŠOV
VÝŠKA: 194 CM
HMOT.: 92 KG

#88

BUČEK SAMUEL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
19. 12. 1998
NITRA
VÝŠKA: 190 CM
HMOT.: 87 KG

#25

GAŠPAR RASTISLAV

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
13. 10. 1994
BAN. BYSTRICA
VÝŠKA: 190 CM
HMOT.: 89 KG

#40

HARRIS BRANT

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
08. 10. 1989
ESTEVAN, SK, CAN
VÝŠKA: 185 CM
HMOT.: 93 KG

#23

JENEK DOMINIK

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
25. 04. 2001
BRATISLAVA
VÝŠKA: 182 CM
HMOT.: 82 KG

#47

KUNDRÍK PETER

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03. 12. 1998
POPAD
VÝŠKA: 184 CM
HMOT.: 81 KG

#20

KYTNÁR MILAN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
19. 05. 1989
TOPOLČANY
VÝŠKA: 187 CM
HMOT.: 86 KG

#19

O'DONNELL BRENDAN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
25. 06. 1992
WINNIPEG, MB, CAN
VÝŠKA: 183 CM
HMOT.: 84 KG

#27

PETRÁŠ SAMUEL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
11. 05. 1995
BRATISLAVA
VÝŠKA: 187 CM
HMOT.: 83 KG

#28

RANFORD BRENDAN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03. 05. 1992
EDMONTON, AB, CAN
VÝŠKA: 178 CM
HMOT.: 93 KG

#39

RAPÁČ BRANISLAV

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
04. 06. 1993
SPIŠSKÁ NOVÁ VES
VÝŠKA: 189 CM
HMOT.: 84 KG

#91

MATOUŠEK TOMÁŠ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
15. 06. 1992
BANSKÁ BYSTRICA
VÝŠKA: 190 CM
HMOT.: 87 KG

#27

ŠIŠOVSKÝ PETER

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
15. 08. 1991
DUBNICA/VÁHOM
VÝŠKA: 185 CM
HMOT.: 83 KG

#89

URBÁNEK JAKUB

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
22. 06. 1999
MARTIN
VÝŠKA: 193 CM
HMOT.: 91 KG

#12

ZIGO TOMÁŠ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
14. 03. 1992
BAN. BYSTRICA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 85 KG

#24

BAUER

OFICIÁLNY DODÁVATEĽ
HOKEJOVEJ VÝSTROJE
PRE

www.bauerhockey.sk

@bauer_hockey_slovakia

AKCIA

1+1 ZDARMA

PRODUKTY S OZNAČENÍM

OBSAHUJÚ BONUSOVÝ PRODUKT V POPISE

STREDOBOD ZÁBAVY S IMITAČNÝM TALENTOM

FOTO HC SLOVAN

Rastislav Gašpar je veselá kopa. Večný zabávač, ktorý akúkoľvek situáciu obráti na žart. Do belasej kabíny zapadol vynikajúco. Jej atmosféru často dokáže oživiť dokonalým imitačným prejavom.

Do Slovana mal údajne prísť už výrazne skôr v roku 2020 ako začiatkom novembra. „Áno, priznávam. Teoreticky už pred play-off v minulej sezóne. Vtedy to nezlyhalo na korone, z Detvy som nedostal zelenú. V lete som mal stále v klube platnú zmluvu. Ale napokon sa to dobre vyvinulo, verím, že pre všetky strany,“ priznal Rastislav Gašpar.

V kabíne si našiel miesto medzi Samuelom Petrášom a Mariánom Studeničom. Veselá trojka? „Mimoriadne veselá. Pamätajte si, že okolo mňa je vždy veselo,“ pousmial sa 26-ročný útočník, ktorý od roku 2016 pôsobil výlučne v Detve. Najskôr v prvej lige, neskôr po posune do extraligy aj v našej najvyššej súťaži. Časom sa vypracoval na útočnú a produktívnu oporu tímu. Zaujal vedenie belasých a presunul sa do Bratislavy necelý mesiac po tom, ako sa zaslúžil o historický triumf Detvy v hlavnom meste. Na víťazstve 7:6 sa podieľal piatimi kanadskými bodmi za dva góly a tri asistencie.

Aké bolo privítanie v kabíne Slovana? „Klasické. Niektoré tváre som poznal, s ďalšími som sa oťukával. A zápisné? Už mi ho chlapci vypísali. Trojmiestnu sumu v eurách, no ešte som ju nevyplatil. Plus na prvý zápas som zasa niečo motivačne vypísal ja, takže mám to zrátané. Bača to má pekne zapísané vo svojom notesíku,“ smeje sa Rastislav Gašpar, nielen charizmatický hokejista, ale aj človek. Večný optimista a zabávač. „Vždy chcem okolo seba rozdávať úsmev a radosť. Nech sa ľudia bavia a neberú všetky veci príliš vážne. Neviem, kde som k takému presvedčeniu prišiel. Možno od ocina, ktorý zvykol byť veľký srandista. A možno som sa len nastavil tak, že zo všetkého si musím

vziať len to dobré a všetko podľa možnosti obrátiť na zábavu,“ pokračuje produktívny útočník.

Okrem Mariána Studeniča či Samuela Petráša je Rasto Gašpar na rovnakej vlnovej dĺžke – čo sa humoru týka – aj s Tomášom Zigom či Jurajom Valachom. „S oboma sa poznám dlhšie. Zábava, humor a kanadské žartíky, to je naše,“ priznáva inak vynikajúci imitátor. Keby ste tak mali možnosť počuť, ako to Rastovi ide... „Veru, veľmô dobre. Niektorých ľudí či postavičky dokážem dobre napodobniť. Ale to by sme zašli do inej sféry a nechcem vynášať nejaké interné veci. Keď však do Detvy prišiel nový hráč, vždy chalani chceli, aby som ho imitoval. Tak som sa staral o zábavu. Najskôr si potrebujem všimnúť mimiku a gestá daného človeka, počuť ho naživo. A potom to ide. Keď viem, čo ho vystihuje, dokážem ho napodobniť,“ netají Rastislav Gašpar.

Dar reči s humorom je ideálna kombinácia pre povolanie stand-up komika. Nechcel by sa uberať útočník belasých v budúcnosti aj týmto smerom? „Fúha, nie som si istý. Ako – moderoval som stužkovú, takže azda by som sa nestratil. A to som vtedy netušil, aký bude program. Bol som v reprezentácii a zrazu som sa ocitol na stužkovej, dostal papier do ruky a uvádzal. Ale vždy som bol stredobod pozornosti, čo sa prejavu týka. Či to boli oslavy alebo rodinné udalosti, vždy som sa tlačil niečo povedať.“

Nečudo, že Rasto je veselá kopa. Humor a potrebu zabávať ľudí má zakotvenú predsa aj v priezvisku. Gašpar. „Ha-ha, presne tak. To som už počul. Asi je to tak. Som jednoducho za každú randu.“

ANKETA: KEBY BOLO KEBY

S RASTISLAVOM GAŠPAROM

KEBY SOM NEBOL HOKEJISTA, ŽIVIL BY SOM SA AKO...

„No... Dačo by som asi podnikal. Asi v nehnuteľnostiach.“

KEBY SOM MAL MOŽNOSŤ VYTVORIŤ NOVÉ HOKEJOVÉ PRAVIDLO, ZAVIEDOL BY SOM...

„Možnosť pri power-play odvolať aj bránku, dať ju na striedačku, aby mohol do hry naskočiť siedmy korčuľiar.“

KEBY SOM BOL TRÉNER, V TÍME BY SOM ROZHODNE CHCEL MAŤ...

„Dominika Jendroľa. Vždy je okolo neho nejaký rozruch. Hlavne aby bola sranda.“

KEBY SOM MOHOL VKUŠE JEŠŤ IBA JEDNO JEDLO, BOLO/BOLA/BOLI BY TO...

„Sladkosti. Hocijaké, bez obmedzenia. Nemôžem bez nich žiť.“

KEBY SOM VYHRAL V LOTÉRII 100 MILIÓNOV EUR, KÚPIL BY SOM SI...

„Nové auto. Nejakú bombu, dáku riadnu šupu. Sedemliter alebo niečo podobné, ak vôbec také existuje. Určite také fáro, aké nikto nemá.“

KEBY SOM SI MOHOL ZAHRAŤ VO FILME SO ZNÁMOU HEREČKOU, VYBRAL BY SOM SI...

„Keďže nemám frajerku, môžem povedať hocijaké ženské meno. Dajme Megan Fox, to je klasika. Či to už niekto povedal? Tak potom nie Megan Fox. Ja chcem byť jedinečný. Do večera si premyslím... (o pár hodín neskôr píše: Keďže dávali v telke nejaký film o popoluške, tak ma zaujala herečka Vanesa Hessler. Ale v iný deň by som nevedel odpovedať. Každá žena je niečím pekná.)“

KEBY SOM SA MOHOL VRÁTIŤ DO ŠKOLY, ZLEPŠIL BY SOM SI ZNÁMKY...

„Nedá sa tam dať, keby som sa mohol vrátiť do školy, žeby som ešte viac robil zle? (smiech) Jednotkár som nebol, matika mi ale šla... Zlepšil by som si však známky z jazykov.“

KEBY MA OSUD ZAVIAL DO POLITIKY, KANDIDAL BY SOM ZA...

„Určite za premiéra. Namiesto toho súčasného.“

KEBY SOM MAL MOŽNOSŤ TELEPORTOVAŤ SA DO BUDÚCNOSTI, CHCEL BY SOM...

„Pozrieť sa na vlastnú svadbu, zaujímalo by ma, s kým to bude a ako to bude vyzeráť. Stále je to ďaleko...“

Gašparovi sa po prestupe do Slovana bodovo darí, patrí k najproduktívnejším.

MAXIMUM TASTE
ZERO SUGAR

pepsi
max

**FOR THE
LOVE OF IT**

SYMBOL PIVOVARSKÉJ TRADÍCIE Z PRAHY

PRAHA
PLNÝMI DÚŠKAMI

V LIGE HRÁ AJ POTENCIÁLNA DRAFTOVÁ JEDNOTKA

Nedávna definitívna dohoda rokujúcich strán o štarte NHL, ktorý je na programe 13. januára 2021, rozhýbala prestupové vody aj v slovenskej hokejovej extralige. Už skôr opustili Duklu Trenčín produktívni bratia Nick a Drew Shoreovci, z Nitry sa porúčal za more útočník Róbert Lantoši, zo Slovana obranca Cam Lee, zo Zvolena brankár Adam Húska. V decembri však zámorskí legionári prúdili aj opačným smerom.

Do ligy ich zavítalo vyše desať. V Trenčíne sa výborne uviedli brankár Connor LaCouvee s útočníkom Aaronom Berishom, Banská Bystrica vystužila tím o Alexisa D'Aousta a Marca-Oliviera Creviera-Morina. Druhý menovaný si zahral v zámorskej juniorskej QMJHL v sezóne 2013/14 aj s niekdajším útočníkom belasých Martinom Réwayom. Rovnako dve mená zo zámoria priviedli Nové Zámky. Obranca Jeff King s útočníkom Slaterom Doggettom sú pre slovenského hokejového fanúšika taktiež veľkou neznámou. Iné to je s Chrisom Langkowom, ktorý po dvoch rokoch v slovenskej extralige v drese maďarského tímu MAC Budapešť vystužil počas januára ofenzívu HC Košice. Center s dobrými fyzickými parametrami bol aj mimoriadne produktívny. V 103 zápasoch za MAC nazbieral dovedna 89 bodov.

MIKULÁŠSKI SPASITELIA

Najpočetnejšou porciou kanadských importov sa prezentoval beznádejne posledný Liptovský Mikuláš. Začiatkom decembra postupne posilnili mužstvo Portokalis, McShane, Tullio, Robertson či obranca Jesus. A posily sa vyplatili. Liptákom sa 13. decembra podarilo zvíťaziť prvýkrát od začiatku ročníka. Hoci na ľade Miškovca prehrávali po prvej tretine 0:3, štyrmi gólmi v druhom dejstve otočili nepriaznivý vývoj a v dvadsiatom stretnutí od štartu sezóny premiérovu vyhrali. Kanadské posily mali na triumfe výrazný sedembodový podiel. V Liptove sú všetky na hosťovaní zo svojich kmeňových klubov.

VEĽKÁ RYBA V ZÁMKOCH

Extraligovú scénu počas Vianoc mierne ohúrili Nové Zámky. Zo zámoria zlákali do tímu bratskú dvojicu Graema a Brandta Clarkovcov. Na tom by na prvý pohľad nebolo nič zvláštne. Ide však o mená, o ktorých sa v zámorskom juniorskom hokejovom spektre veľa hovorí. Devätnásťročný útočník Graeme bol draftovaný v roku 2019 v 3. kole z 80. miesta New

Jersey Devils. O dva roky mladší Brandt má výber ešte len pred sebou. Budúci rok bude atakovať post draftovej jednotky, za ktorú ho v súčasnosti pasujú viaceré prestížne skautské rebríčky.

Brandt Clarke je na novozámočkej súpiske aktuálne najmladší korčuľiar.

„S bratom sme si pred príchodom do Nových Zámok pozreli niekoľko zápasov. Vedeli sme, čo môžeme očakávať od tímu aj od slovenskej ligy. Intenzita a nasadenie tímov sú naozaj vysoké. Som zvyknutý byť na očiach, preto vzhľadom na svoje postavenie nebudem pociťovať žiaden tlak,“ povedal po príchode do Nových Zámok Brandt Clarke. V úvodnom vystúpení v novozámočkom drese 28. decembra v Nitre (4:6) bol najvyťaženejším hráčom tímu trénera Martina Hrnčára. Odohral takmer 23 minút, jeho brat Graeme vyše 21 minút.

Na Slovensko prileteli bratia aj preto, že osud zámorských juniorských súťaží nie je stále známy. Pre pandémiu koronavírusu a zhoršujúcu sa situáciu v kanadských provinciách boli začiatky viacerých vrátane prestížnej DHL, kde mal pôsobiť práve aspirant na post budúcoročnej draftovej jednotky, posunuté. Zatiaľ na neurčito.

Bratia Brandt a Graeme Clarkeovci.

FOTO SITA/MARTIN HAVRAN

ŠETRIL SA LANTOŠI?

OsOemnásť zápasov, osemnásť bodov za štyri góly a štrnásť asistencií. Taká bola bilancia rýchlonohého krídelníka Róberta Lantošiho v drese HK Nitra. Pred Vianocami ho zachytila správa o opätovnom povolaní do kempu Bostonu, kde 25-ročný útočník zabojuje o miesto v tíme pred NHL.

Jeho pôsobenie pod Zoborom bolo pre nitriansky tím rozhodne prospešné. Niektorí fanúšikovia modro-bielych však očakávali od Lantošiho viac. Najmä v diskusných príspevkoch na hokejových

portáloch či sociálnych sieťach mu vyčítali, že v stretnutiach nehral naplno, aby sa pred blížiacim sa odchodom do zámoria nezranil.

„Fanúšikovia vidia niečo iné, ja si myslím niečo iné. Nie každému sa človek bude páčiť, tak to je. Ako sa hovorí, sto ľudí, sto chutí. Ja som sa snažil pomôcť tímu čo najviac, ako sa dalo,“ priznal Róbert Lantoši pred odchodom do zámoria. Smer Boston nabral 26. decembra. Po príchode musí absolvovať povinnú osemdňovú karanténu a 3. januára by sa mohol zapojiť do kempu Bruins.

27 BRENDAN O'DONNELL

FOTO HC SLOVAN

LEGIONÁRI ŤHAJÚ NA ĽADE, LÍDRI KABÍNY SÚ DOMÁCI CHLAPCI

Slovan je výborný klub. Vždy chce byť najlepší, starať sa dokonale o svojich hráčov, vytvárať im vhodné zázemie a nikdy nikomu nezostať dlžný. Tak v súčasnosti charakterizuje osemnásobného slovenského šampióna hlavný tréner Roman Stantien. Päťdesiatšesťročný kouč je v klube nadmieru spokojný. Od náročného nástupu na striedačku v lete roka 2019 vníma, že veci sa momentálne vyvíjajú správnym smerom.

Skončil sa koronakrízou poznačený rok 2020. Slovan sa v ňom pod vašim vedením takmer permanentne udržiaval na najvyšších priečkach, či už v tabuľke minulej sezóny 2019/20, alebo súčasnej 2020/21. Uspokojivé konštatovanie?

„Začiatok aktuálnej sezóny nebol pre nás ideálny. Mužstvo sa zišlo neskoro, riešili sme veci na poslednú chvíľu. Navyše istý čas trvá, kým si chalani na seba zvyknú a osvoja si herný systém. Do toho nás zasiahla koronakríza, zranenia a ďalšie veci. Stále s niečím bojujeme, čo je v športe bežné. Ale pred koncom roka sme sa ustálili na solídnej úrovni. A pracujeme na tom, aby sme stále boli lepší.“

Do klubu ste sa vrátili v lete 2019 pred jeho návratom z KHL do extraligového diania a napriek skromným ambíciám s ním šliapali ako švajčiarske hodinky. Čomu ste to pripisovali?

„Podarilo sa nám zložiť skvelú prvú formáciu, ktorá odohrala výnimočný ročník. V obrane Sersen s Bačíkom, v útoku Abdul so Zigom a Pulišom. Na čo sa šli, to im vyšlo. Všetci odohrali neskutočnú sezónu. Tento rok nám zámer s úderom prvou formáciou nevychádzal úplne ideálne, ale neskôr začali legionári zberať. A v tom je veľký rozdiel v porovnaní s minulosťou.“

V marci 2020 ukončila sezónu pandémia koronavírusu v nadstavbovej fáze, v ktorej Slovanu patrila druhá priečka. Riadiaci orgán najvyššej slovenskej súťaže najskôr vyhlásil konečné poradie, výkonný výbor SZLH neskôr rozhodnutie zmenil.

Bez ohľadu na to Slovan odmietol prijať strieborné medaily. Bolo to spontánne gesto celej kabíny?

„Samozrejme. Medaily neprišli, ani sme ich nechceli. Play-off je úplne iná súťaž, aj za ňu si musíte zaslúžiť medailu. Bez play-off nebolo o čom diskutovať.“

Po návrate klubu do ligy dokázal Slovan opäť vypredávať štadióny, byť terčom nenávisť fanúšikov, patriť medzi najlepších. Zdá sa, že sedemročná anabáza v KHL jeho postavenie v domácej súťaži na Slovensku vôbec neochromila. Súhlasíte?

„Do bodky. Slovan je parádny klub. Rivalita so zvyškom Slovenska je obrovská. Každý sa chce na nás vytiahnuť. Opäť sme vypredávali štadióny, kým prišla korona. Platí, že všade to máme ťažké. Ale fakt, že každý zápas musíme odohrať stopercentne, nás posúva dopredu.“

Po sezóne 2019/20 Slovan zmrazil svoju činnosť. Dlhší čas nebolo hokejovej verejnosti známe, ako bude fungovať ďalej. Viacerí hráči sa z dôvodu neistoty a krízy upísali iným klubom. Ako ste uvažovali vy?

„Nevedeli sme, čo bude. Koľko hráčov si budeme môcť dovoliť podpísať, kto zostane. Veľa vecí bolo nejasných. Našťastie sa všetko na dobré obrátilo. A momentálne pracujeme vo výborných podmienkach.“

Klub v lete prebral Rudolf Hrubý, vrátil sa doň úspešný funkcionár Maroš Krajčí. Takže veci sa pohli správnym smerom?

„Jednoznačne. Klub sa posúva každý deň. Zavádzajú sa rôzne inovácie, a nielen zo športovej stránky, ale aj na mnohých ďalších úrovniach, čo je kľúčové pre budovanie úspešnej značky. Mňa to veľmi teší. Nemusíte riešiť nič iné len športovú stránku a plne sa sústrediť na napĺňanie cieľov.“

Káder na sezónu 2019/20 ste skladali v pokročilej fáze leta. Ako prebiehal výber hráčov, ktorí aktuálne pôsobia v Slovane?

„Najskôr som komunikoval s hráčmi osobne. Boli sme dohodnutí, lenže podpis zmluvy sa vzhľadom na známe okolnosti zväčša odsúval. Niektorí počkali, iní si nemohli dovoliť čakať v neistom období. Išli za istejšou ponukou. Rokovania boli náročné, obraz o tom, koho môžeme mať v tíme, sa nám menil z týždňa na týždeň. Niektorí však vedeli, že Slovan je silná značka, výborný a silný klub, ktorý plní dohody, vždy sa dokáže postarať o svojich hráčov a nikdy nechce zostať nič dlžný. Chlapci sú za takýto prístup vďační, aj preto odvádzajú na ľade kvalitné športové výkony.“

Slovan je parádny klub. Rivalita so zvyškom Slovenska je obrovská. Každý sa chce na nás vytiahnuť. Do korony sme vypredávali štadióny.

TORADE

HC SLOVAKA
hockey

ské | je tipovanie

nike
je tipovanie

RAVI
39

Klub získal viacero kvalitných legionárov. Kanadania Ranford, Harris, O'Donnell, Litovčan Ališauskas či americko-ruská brankára dvojica Parks, Makarov – všetci sa uviedli v dobrom svetle. Sú praví lídri na ľade aj mimo neho?

„Za lídrov kabíny považujem väčšinou domácich chlapcov, ktorých nemôžeme opomenúť. Možno to niekedy nie je vidno, keďže diváci si viac všímajú hráčov, ktorí bodujú. Lenže v tíme máme aj veľa skúsených chlapcov a oni sú tí, ktorí dokážu mužstvo usmerniť v najťažších chvíľach. Cudzinci zasa predvádzajú výborné výkony na ľade, za čo sme radi. Legionári by vždy mali byť v popredí. Nie je ľahké vybrať vhodné typy, nie každému môže sadnúť liga či prostredie. Rozhoduje veľa faktorov. My sme však mali dobrú ruku, skauting v Slovane je ozaj dobrý. Hráči, ktorých sme priťahli do tímu, sa presadili.“

Sezónu 2020/21 majú belasi opäť výborne rozohranú. Bojujú o čelo tabuľky s Popradom, Zvolenom či Nitrou. Považujete tieto mužstvá za najväčších protivníkov v boji o titul?

„Už pred sezónou som tipoval, že Poprad podľa skladby kádra bude veľmi silný. Ten ma neprekvapil. To sa však nedá povedať o Michalovciach, myslel som si, že budú hrať vyššie. Milým prekvapením je Nitra a čo sa týka Zvolena, každoročne má silné mužstvo. Košice stúpajú tiež hore, Nové Zámky hrajú výborne a na moje veľké prekvapenie aj Detva. Súťaž je ale rozháraná, raz sa darí jedným, raz druhým. Je dlhá, bič plieska na konci. Stať sa môže všetičo. Uvidíme, ako kartami zamieša prestupové obdobie. Slovenská liga je veľmi ťažká. Má svoju tvár a nie každému vyhovuje.“

Slovan bude mať vždy vysoké ambície, vždy sa od neho budú očakávať výsledky a úspechy. Je z hľadiska vysokých nárokov a očakávaní fanúšikov či vedenia klubu náročnejšie pre vás ako trénera viesť Slovan v porovnaní s inými klubmi na Slovensku?

„Všade je to ťažké. Každý tlačí na výsledky, čo je logické vzhľadom na to, koľko prostriedkov do hokeja kluby investujú prostredníctvom sponzorov. Slovan je v pozícii, že nikto nikdy nebude očakávať nič iné len víťazstvo. Môžeme teda povedať, že na Slovensku je to práve v Slovane najnáročnejšie.“

Prehupli sme sa do roka 2021, ktorý – všetci veríme – bude oveľa priaznivejší vzhľadom na celospoločenskú situáciu ohľadom koronavírusu. S akým predsavzatím ste vykročili do nového roka?

„S azda jediným. Aby opadlo, čo sa tu deje a vrátilo sa do normálnych kolají. Verím, že príroda sa vo všetkým vyrovná sama.“

VIZITKA ROMANA STANTIENA

NARODENÝ:

16. októbra 1964 v Kyjove (ČR).

KLUBY V KARIÉRE:

HK Dukla Trenčín (1986/87 a 1993/94), TJ ŠKP PS Poprad (1991 – 1993), HC Vsetín (1994 – 2001), Amur Chabarovsk (Rus., 2001/02), HC Vítkovice (2002 – 2004), Vsetínska hokejová (2004 – 2007), HC Slovan Bratislava (2004/05), HC České Budějovice (2007), MsHK Žilina (2007 – 2008), HK ŠKP Poprad (2009).

NAJVÄČŠIE ÚSPECHY:

majster SR s Duklou Trenčín (1994), 6x majster ČR so Vsetínom (1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001), majster SR so Slovanom Bratislava (2005).

TRÉNEĽSKÁ KARIÉRA:

HK Nitra (asistent trénera 2010 – 2012), HC Slovan Bratislava (asistent trénera v extralige – 2012), HC Slovan Bratislava (asistent v KHL 2012 - 2014 a 2015 – 2017), HK Dukla Trenčín (hlavný tréner 2014/15), MHK Dubnica (hlavný tréner 2017/18), HK Poprad (hlavný tréner 2018/19), HC Slovan Bratislava (hlavný tréner

I SALE

M O H I T O

ZARA

LIU·JO

MARELLA

CENTRAL

V POISTENÍ

www.eKooperativa.sk

SME DOMA

a preto tam môžete ostať aj vy

Online služby poisťovne KOOPERATIVA

www.koop.sk

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

30
ROKOV
S VAMI

NEBYŤ NA ŠTADIÓNE JE POCIT ZÚFALSTVA

Sú ľudia, ktorých športové stretnutie nechá chladným a nudí ich. Potom sú ľudia, ktorých zaujíma iba vyvrcholenie líg či väčšie šampionáty, teda zápasy, v ktorých už o niečo ide. A potom sú fanúšikovia, ktorí si nenechajú ujsť jediný duel, na štadióne by aj prestávali a obetovali sa pre svoj klub. Jednoducho skalní fanúšikovia.

Spoločne zdieľajú svoje emócie, ženú svojich hráčov za úspechom, starajú sa o atmosféru na štadióne. Skalní prežívajú naplno stretnutia. V ich očiach a gestách vnímate veľkú vlnu emócií, kričia, skandujú, dupú, tleskajú, skáču i plačú. V dnešnej pandemickej dobe títo fanúšikovia na štadióne citeľne chýbajú. HC SLOVAN sa už dlhodobo môže chváliť jednými z najlepších fanúšikov v hokejovom svete. Veľký podiel na výsledkoch a úspechoch klubu mali a stále majú diváci prichádzajúci podporiť hráčov na stretnutia. V minulosti bola pamätná C-tribúna, po modernizácii štadióna sa kotol začal zgrupovať na tribúne B6 a neúnavne v dobrých i zlých časoch hnali hráčov na fade za úspechom.

Dnes sa fanúšikovia na štadióny nedostanú a zápasy sa hrajú v komornej atmosfére. Hráčom podpora z hľadiska citeľne chýba, aj keď bojujú do posledných síl za víťazstvo tímu. „Je to pocit zúfalstva, keď dnes nemôžeme ísť na štadióny. Inak sa to ani nedá nazvať,“ hovorí šéf klubového fanklubu Verní Slovanu Richard Kostolányi.

Duša kotla Zimného štadióna Ondreja Nepelu od marca nevidela z hľadiska žiaden duel o ligové body. Dlhoročné návštevy arény mu už chýbajú. „V utorky, piatky a nedele mám po tých rokoch vždy v podvedomí, že sa hrá zápas a táhá ma to na zimný štadión. Zrazu si uvedomím, že v tejto dobe to nie je možné. Veľmi nepríjemný pocit... Je len ťažké sa vyrovnáť s tým, že zápasy môžem sledovať cez televíznu obrazovku či internet.“

Členovia fanklubu Verní Slovanu sú dnes v kontakte najmä prostredníctvom sociálnych sietí. V rámci skupín zdieľajú informácie o činnosti klubu, komentujú jednotlivé vystúpenia v lige. Chýbajú im nielen domáce stretnutia, ale aj výjazdy na štadióny súperov. V prípade potreby sú pripravení pomôcť milovanému klubu.

„Momentálne nemôžeme nič vážne podnikáť. Sem-tam si však napíšeme aj s predstaviteľmi klubu, podporíme ich. Oslovili nás, aby sme zapožičali do hľadiska naše vlajky. Aspoň takto sme podporili klub, aj keď najradšej by sme boli na štadióne a hlasivkami, rukami i bubnami hnali chalanov vpred,“ hovorí šéf fanklubu Verní Slovanu.

Dnes je veľmi ťažké povedať, koľko ľudí by počas sezóny chodilo aktívne pracovať a podporovať hráčov priamo do kotla. Činnosť fanklubu je utlmená. „Jadro nášho fanklubu tvorí približne 60 až 70 ľudí. Nie je sezóna, nevyberali sme príspevky, preto sa presný počet členov dnes nedá exaktne povedať,“ hovorí Richard Kostolányi, ktorý na štadióne stretol aj svoju partnerku.

S HC Slovan a hokejom zažil aj množstvo ďalších emotívnych a nezabudnuteľných chvíľ, na ktoré veľmi rád spomína. Každý zápas mu prinesie nový zážitok, ale vo svojom srdci nosí aj viaceré špeciálne. „Asi najemotívnejší bol zatiaľ posledný titul pred vstupom do KHL. Sezóna sa hrala na novom štadióne, rozhodujúce finále vyhrali chlapi v Košiciach, čo je náš najväčší a najnenávidenejší rival. Pre mňa to bola nezabudnuteľná sezóna. Ale rád si spomínam aj na ročník 2004/05, keď sa nehrala NHL. Bol som vtedy ešte dieťa, ale boli to skvelé zážitky,“ vracia sa v spomienkach do minulosti.

Fanklub Verní Slovanu v minulých rokoch organizoval aj viaceré výjazdy na klziská súperov. Na štadiónoch jeho členov nevitáli domáci priaznivci potleskom. Richard Kostolányi hovorí, že okrem Košíc je vždy napätá a nenávisťná atmosféra aj v Trenčíne a Nitre. „Slovan však nemajú radi na žiadnom štadióne, je jedno kam prideme. Spolupracujeme však s niektorými fanklubmi. Dlhodobo máme dobré vzťahy s Bnom a Martinom, aj keď v poslednom čase sa to dosť umýtlo a je to skôr na báze jednotlivcov,“ priznáva.

Aj keď fanúšikovia oslavujú všetky hráčov HC Slovan, niektorých špeciálnejšie. Často sa štadiónom ozýva skandovanie mena Michala Sersena. Kapitán mužstva je veľkým obľúbencom publika. „Nie vždy bol kapitán, ale vždy bol k nám fanúšikom ústretový. Mnohé veci sme riešili aj cez Miša. Za nás je jednoznačne ten top hráč, ak by som mal povedať len jedného. Veľmi dobré vzťahy sme mali v minulosti aj s mnohými ďalšími hokejistami, spomeniem napríklad Ščerbatova.“

Pri debate s Richardom Kostolányim sme nemohli obísť ani tému vzťahu s majiteľmi a funkcionármi klubu. Boli to práve fanúšikovia, ktorí v minulosti žiadali odchod niektorých predstaviteľov HC Slovan. Letnú zmenu akcionárov klubu vo Verní Slovanu vnímali veľmi pozitívne. „Budem úprimný, veľa ľudí sa aj potešilo. Nebolo to však len o majiteľoch. Ľudia chcú vidieť výsledky a pravda je taká, že v KHL v posledných rokoch boli katastrofálne. Slovan je najlepší klub na Slovensku a má hrať predovšetkým o najvyššie priečky,“ dodáva Richard Kostolányi.

AJ HLÁSATEĽ MUSÍ ZVLÁDNUŤ SKÚŠKY Z PRAVIDIEL

FOTO: HC SLOVAN

Hokej sleduje priamo od ľadu, má najrýchlejšie informácie o strelcoch gólov, o jednotlivých situáciách. Niekedy je aj predĺženým hlasom rozhodcov. Na štadión chodí dlho pred začiatkom duelov, následne víta všetkých aktérov a ak sú na tribúnach aj divákov. Po skončení súbojov sa so všetkými rozlúči a pozve ich na ďalší zápas.

Už takmer desaťročie je hlas Mira Čiefa spojený s domácimi zápasmi Slovana Bratislava. Na stretnutiach nechýba ani v tejto sezóne, aj keď fanúšikovia nie sú v hľadisku. Hlásateľ je jedným z oficiálnych činovníkov a musí byť vždy na štadióne. Všetky informácie z oficiálneho zápisu musí zvestovať aktérom duelu. „Naozaj je to zvláštna doba. Hokej sa hrá predovšetkým pre fanúšikov a tí dnes na tribúnach chýbajú. Najradšej by som opäť hlásil pred vypredaným štadiónom. Asi tých 10 055 divákov tak skoro nezahlásim, ale verím, že ešte v tejto sezóne budem môcť na štadióne privítať fanúšikov,“ hovorí Miro Čief.

Aj keď oficiálne údaje zo zápisu hlási vždy rovnako, ďalšiu komunikáciu musel v koronavírusovej dobe pozmeniť. Dnes nevíta tisícky ľudí

na tribúnach, neteší sa s nimi z gólov, nemusí im podávať aj ďalšie sprievodné informácie. Jeho hlásenia sú stručnejšie. „Momentálne nemá význam priveľa hovoriť, keďže sa hlásia iba základné zápasové informácie. Je smutné, že mi nikto neodpovedá, keď zahlásim gól. Interakcia s ľuďmi chýba. Stále sa však k zápasu musíme postaviť profesionálne. Vždy nosím so sebou zošit, v ktorom mám poznámky o tímoch, ich postavení v tabuľke i ďalšie informácie. Počas pôsobenia v KHL som pridával v úvode aj niečo z bedekera, aby ľudia mali väčší prehľad a dozvedeli sa niečo navyše. Dnes nemám ani komu zvestovať ďalšie zaujímavosti, pre ľudí na štadióne sú dôležité najmä tie oficiálne informácie.“

Za hlásateľský mikrofón na Zimnom štadióne Ondreja Nepelu sa posadil

prvýkrát v roku 2004, keď počas pamätnej lockoutovej sezóny nahradil legendárneho Františka Štamberského. Pre mnohých hlásateľov na Slovensku a v Bratislave zvlášť bol pán Štamberský veľký vzor. „Do Bratislavy som prišiel ako vysokoškolák, je to už dobrých 40 rokov. Párkrát sme zašli aj na hokej a už vtedy som pána Štamberského vnímal. Poznali ho generácie fanúšikov. Bola pre mňa česť, že som po ňom mohol prevziať štafetu,“ hovorí muž, ktorý po štyroch sezónach sa na chvíľu zo štadióna odmlčal a na svoju stoličku sa vrátil s príchodom Kontinentálnej hokejovej ligy do Bratislavy. V minulosti bolo v hre, že by hlásil aj domáce zápasy futbalového Slovana, ale napokon sa táto alternatíva nezrealizovala.

Hlásatelia zo slovenských zimných štadiónov sa nestretávajú a nevymieňajú si informácie. Každý má svoj vlastný štýl, ktorým sa riadi. „Priznám sa, že ja svojich kolegov ani nepoznám. Zoznámil som sa však raz s pani Ivou Hanouskovou, ktorá hlási v Banskej Bystrici na štadióne už takmer päťdesiat rokov. Aj ona už asi pomaly končí a púšťa za mikrofón mladších.“

Pozícia hlásateľa nie je jednoduchá. Okrem komunikácie s publikom musí poznať aj pravidlá ľadového hokeja. Rovnako ako ďalší ľudia v boxe časomeračov, aj Miro Čief musel prejsť skúškami zo strany Slovenského zväzu ľadového hokeja. Až po nich si mohol aj oficiálne sadnúť za mikrofón. „Aj hlásenia majú svoje pravidlá a postupnosti. Musíme ich dodržiavať, nemôžeme si nič vymýšľať. Vždy sa musí povedať čas, názov klubu, meno hráča, číslo dresu. Pri góle sa hlási najskôr strelec, potom ten, kto mal prvú asistenciu. Ak mal niekto druhú, tak sa zahlásí aj jeho meno,“ vysvetľuje. Z boxu časomeračov videl a odhlásil viaceré významné zápasy. Zblízka videl duely Kontinentálnej hokejovej ligy i slovenskej najvyššej súťaže. Pred každým stretnutím si musí predovšetkým dôkladne preštudovať súpisky, aby sa nepomýlil pri výslovnosti mien hráčov.

Ak si nie je s niektorou výslovnosťou istý, prekonzultuje ju s kompetentnými. Medzi hlásením duelov v extralige a Kontinentálnej hokejovej lige však nie je veľký rozdiel. „Hráči sa všade menia, v KHL je viac reprezentantov, preto sú známejší. V ruskej súťaži sa hlásilo dvojjazyčne, to bol asi jediný rozdiel. Hlásenie i hokej ako taký je však všade rovnaký. V KHL hralo viac hviezd, ale aj v našej lige sú veľmi dobré zápasy. Hokej by sa nemal rozdeľovať na dobrý a zlý, ale podľa toho, či sa ľuďom páči alebo nepáči,“ podotýka na záver krátkej debaty.

FOTO: FACEBOOK

JANUÁROVÍ OSLÁVENCI

JAROSLAV WALTER

(5. januára 1939, +20. júna 2014)

Nezabuduteľná devätnásťka Slovana s prezývkou Jánošík z Čimelíc. Muž s plamenným prejavom, búrlivák s čistým srdcom a spravodlivou povahou. Milovník vína. Člen Siene slávy slovenského hokeja.

Do Bratislavy ho v roku 1964 zavial osud. Dlhoročná opora Litvínova odohrala v Slovane päť sezón. Rodák zo Sobědraží si belasý dres naposledy obliekol pred 51 rokmi. Bývalý reprezentant sa výrazne presadil aj na trénerskom poste. Ukázal sa na striedačke ako skvelý stratég, precízny analytik, pedagóg s dobrým okom na talenty, no predovšetkým nekompromisný v otázkach disciplíny, v tréningu i v zápasoch, vyznávajúci absolútne nasadenie. Aj za náznakov povrchného prístupu dokázal posadiť hviezdu. Mal veľkú autoritu i rešpekt, ale staval najmä na vzájomnej dôvere.

Aj preto tieto vlastnosti, ku ktorým neodmysliteľne patril aj Walterov zmysel pre spravodlivosť, veľmi často prezentovaný ostrým a nie každému lahodiacim slovníkom, sa pod jeho taktovkou formovali úspešné kolektívy i vynikajúce individuality. S dorastom Slovana sa tešil z titulu čs. majstra. Federálne striebro ozdobil jeho druhú etapu práce v ligovej Dukle Trenčín, kde získal aj slovenský titul. S mužmi Slovana Bratislava zvládol „v hodine dvanásťtej“ pamätnú baráž šiestich tímov, keď belasých prevzal v jej „polčase“ a na poslednej priečke...

Pri reprezentácii Česko-Slovenska (1991 – 1992) ako asistent Ivana Hlinku bol na poslednom Kanadskom pohári (1991) a na ZOH 1992 vo francúzskom Albertville i na MS 1992, ktorých dejiskom boli Bratislava a Praha. Na svetovom šampionáte 1993 v Nemecku viedli spolu s Ivanom Hlinkom nástupnícky tím Českej republiky.

JOZEF GOLONKA (6. januára 1938)

Legenda s číslom deväť. Rodák z Bratislavy sa preslávil na ľade svojou technikou a bojovnosťou, ktorou strhol spoluhráčov a vyburcoval tribúny. Kanonier, miláčik tribún, ktorého vlastní milovali a súper preklínali. Dlhoročný center Slovana a hrdý reprezentant Československa. Na ľade vynikal ostrosťou vo všetkých herných činnostiach, za čo si vyslúžil prezývku Žiletka. Dodnes pamätníci spomínajú na jeho súboje predovšetkým s robustným Alexandrom Ragulinom, s ktorým sa neskôr stali priatelia a na svoje šarvátky spomínali už len s úsmevom. Okrem úspechov a nezabuduteľných príhod si z kariéry odniesol aj 305 stehov na tele a sedemkrát zlomený nos.

Ešte v roku 1955 sa vrcholovo venoval paralelne dvom športom - tenisu a hokeju. V roku 1956 vyhral Pardubickú juniorku a stal sa tenisovým juniorským majstrom Československa. Napokon dal prednosť hokeju, v ktorom sa stal nespochybniteľnou legendou.

Niekdajší hokejový rebel hral na troch zimných olympijských hrách, pamätná je najmä jeho oslava v zápase so ZSSR v Grenobli 1968, kde bol kapitán reprezentácie. Vo svojej zbierke má olympijské striebro (1968) i bronz (1960, 1964), bol účastníkom ôsmich majstrovstiev sveta (štyri strieborné medaily - 1965, 1966, 1967 a 1968, štyri bronzové medaily - 1959, 1960, 1964 a 1969). Na klubovej úrovni hrával za Sokol NV Bratislava, Slovan Bratislava, Duklu Jihlava, SC Riessersee a LB Zvolen. Za Slovan hrával 14 rokov, ale na titul v československej lige sa mu siahnuť nepodarilo. Dva majstrovské tituly však dosiahol ako tréner nemeckých klubov SC Riessersee a EC Kolín.

S 380 gólmi je členom Klubu ligových kanonierov, v lige dal v 330 zápasoch 298 gólov, v reprezentácii v 134 dueloch pridal ďalších 82 presných zásahov. Skvelý stredný útočník sa po skončení hráčskej kariéry dal na trénerstvo, viedol SC Riessersee, Zetor Brno, ČSSR 20, ČSSR B, EV Viedeň, EC Kolín nad Rýnom, HC Davos, ECD Iserlohn, EHC Norimberg, Slovan Bratislava i slovenskú reprezentáciu. Jeho meno je v hokejových sieňach slávy IIHF, na Slovensku, v Nemecku i v Česku.

„Svoj život bilancujem ako úspech. Vychádzal som z chudobnej rodiny, prispôboval som sa modernému svetu, cez hokej sa dostal do povedomia, stal sa známym a dostal medzi význačných ľudí - pri otvorení ZOH 1960 som mohol hovoriť s Nixonom. V športovom živote som dosiahol maximum,“ hovoril nedávno Jozef Golonka.

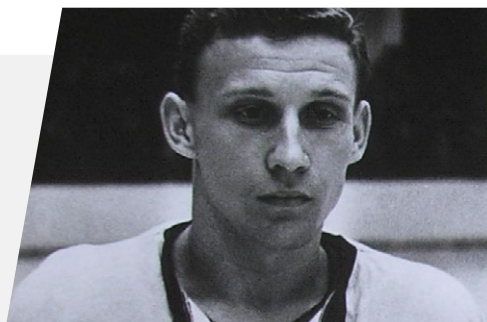

MARIÁN ŠŤASTNÝ

(8. januára 1953)

Najstarší z hokejového tria bratov Šťastných. Niekdajší výborný kanonier, opora Slovana Bratislava, československej reprezentácie i Quebecu Nordiques. Iniciátor myšlienky pamätnej Sviečkovej manifestácie v Bratislave v marci 1988. Dvojnásobný majster sveta z rokov 1976 a 1977. Ako skvelý strelca sa radoval v československej lige v 369 zápasoch za Slovan a počas jednej sezóny za Jihlavu z 236 gólov. V roku 1979 sa s bratmi Petrom a Antonom výrazne zaslúžil o federálny titul, bratské trio nastriehalo v tej sezóne 109 gólov. V reprezentácii s číslom osemnásť odohral 122 stretnutí, dosiahol v nich 54 presných zásahov. Okrem dvoch zlatých medailí je vlastníkom aj troch strieborných z MS. Reprezentoval aj na ZOH 1980 v Lake Placid a na Kanadskom pohári 1976. Po emigrácii súrodencov do Kanady v roku 1980 prežíval ťažké časy, stala sa z neho nežiaduca osobnosť, prenasledovala ho Štátna bezpečnosť. V roku 1981 emigroval cez Juhosláviu a Rakúsko aj on a v drese Quebecu odohral štyri sezóny, ďalšiu strávil v Toronte Maple Leafs. V zámorskej NHL odohral celkovo 354 stretnutí, v ktorých strelil 316 gólov. S kariérou sa rozlúčil v roku 1988 vo švajčiarskom Sierre. Držiteľ ceny Statočný v našej pamäti a našom srdci za odpor voči totalitnému režimu dnes žije a podniká v kanadskom Quebecu.

IVAN GRANDTNER

(10. 1. 1943, +29. júla 1991)

Člen legendárneho útoku „sršňov“ Pavol Michalec - Ivan Grandtner – Štefan Kordiak. Po odchode dvojice krídelníkov sa rodák z Michaloviec, ktorý s hokejom začínal v Poprade a do Bratislavy sa presťahoval ako vysokoškolák, presunul na krídlo do formácie k Václavovi Nedomskému. V úvode kariéry bol známy labilnými nervami a patrí k často vylučovaným hráčom, tréner Ladislav Horský ho začal odúčať od zbytočných faulov. Aj na jeho popud začal využívať výbornú techniku. V roku 1959 ho nominovali do juniorského mužstva Československa, neskôr hral za B-tím a napokon dostal 38-krát šancu aj v prvom mužstve (16 gólov). Zahral si na MS 1967 vo Viedni, kde družstvo ČSR obsadilo 4. miesto a v rámci ME bolo tretie. Celú seniorskú kariéru spojil so Slovanom Bratislava, v drese ktorého sa stal päťkrát vicemajstrom Československa a päťkrát bol v lige tretí. Vytúženého titulu sa nedočkal, kariéru ukončil v roku 1973.

MARTIN ŠTRBÁK

(15. januára 1975)

Razantný obranca so skúsenosťami zo zámorskej NHL i Kontinentálnej hokejovej ligy. Bývalá opora zadných radov HC SLOVAN. Držiteľ kompletnej medailovej zbierky z MS (2000 – striebro, 2002 – zlato, 2003 – bronz). V reprezentácii odohral 162 zápasov, v ktorých strelil trinásť gólov. Zahral si na desiatich majstrovstvách sveta a dvoch olympijských turnajoch.

Keď v roku 2003 prvýkrát vykorčuľoval na zámorský ľad, mal už 28 rokov. Detský sen sa mu splnil po boku Žigmunda Pálffyho, Jozefa Stümpela a Ľubomíra Višňovského v Los Angeles, po piatich dueloch ho vymenili do Pittsburghu, kde bol s ním v kádri legendárny Mario Lemieux. Ako tretí Slovak po Jozefovi Daňovi a Romanovi Stantienovi okúsil legionársky chliebik v Rusku.

Výrazné hokejové stopy zanechal okrem Slovenska aj v Česku, Švédsku i vo Fínsku. Český titul získal so Vsetinom (2001), ruský s Jaroslavom (2002), slovenský s Košicami (2014), s Magnitogorskom uspel v turnaji majstrov Super Six 2008. Hral za Prešov, Spišskú Novú Ves, Trnavu, Slovan, Litvínov, Vsetín, Jaroslavľ, Hämeenlinnu, LA Kings, Manchester Monarch, Pittsburgh, Košice, CSKA Moskva, Magnitogorsk, Pardubice, Rögle, Tver, Dinamo Moskva i Lev Poprad. Svoju bohatú kariéru neukončil na vrchole, ale v predstihu a za veľmi zvláštnych okolností v jeseni 2015 počas pôsobenia v Košiciach.

ĽUBOMÍR KOLNÍK

(23. januára 1968)

Dlhoročná dvojčka Zdena Cígera. Jeden z najlepších kanonierov histórie slovenskej extraligy. Do HC SLOVAN prišiel spolu so svojim veľkým kamarátom Zdeno Cígerom v roku 1996 pomôcť vybojovať prvý slovenský titul, čo sa v roku 1998 aj podarilo. Zlato mu v belasom drese zavesili na krk aj v roku 2000. Strelec na pohľadanie, ako prvý hokejista prekonal v extralige hranicu 300 gólov. Napokon ich nastrielal 346.

Medzi seniormi debutoval 23. septembra 1987 vo federálnej lige v drese Trenčína, kam prišiel z rodnej Nitry. V roku 1991 oslavoval s Duklou aj federálny titul. Neskôr hral za JoKP, Lukko Rauma a Kikko-Espoo vo Fínsku, HC SLOVAN, Nitru, Zvolen, Skalicu a v závere kariéry aj za Nové Zámky. Posledný duel odohral v sezóne 2008/09. V slovenskej reprezentácii v 109 dueloch nastrielal 59 gólov. Ďalších 49 stretnutí odohral za Československo (18 presných zásahov).

RÓBERT DÖME prijal post
šéftrenera belasej mládeže,
aby Slovanu i slovenskému
hokeju niečo vrátil

K VRCHOLU SI BUDEME VYBERAŤ VŽDY ŤAŽŠIU CESTU

Od leta neprechádza transformáciou len seniorský tím v Slovane Bratislava, ale aj jeho hokejová mládež. Jej šéftrenerom sa stal Róbert Döme, niekdajší útočník belasých, ktorý poslednú dekádu svojho života zasvätil napredovaniu, edukácii a rozvoju vo švédskych mládežníckych hokejových štruktúrach. S akými ambíciami prišiel do Bratislavy a ktoré prvky zo severského systému plánuje implementovať do praxe v Slovane? Dozviete sa v zaujímavom rozhovore so 41-ročným niekdajším útočníkom NHL.

Do pamäte fanúšikov belasých sa zapísal v rokoch 2007 až 2009, keď si obliekal dres Slovana v najvyššej domácej súťaži. Po úspešnej anabáze v zámorí, kde odohral okrem iného aj 53 duelov v najlepšej klubovej súťaži na svete vo farbách Pittsburghu a Calgary či majstrovskom titule vo Švédsku s MODO Hockey z roku 2007 sa o rok neskôr dočkal osláv aj v Bratislave. Po kariérovej zastávke v Slovane odohral Róbert Döme už len šesť duelov za prvotímovú Senicu, ukončil aktívnu činnosť a zamieril do Škandinávie. Vo Švédsku sa postupne vypracoval na šéftrenera akademii

IFK Österåker, kde mal pod sebou 25 mládežníckych trénerov. V roku 2019 prišiel profesijne na Slovensko. V rámci programu Hokejové leto pracoval so všetkými slovenskými reprezentačnými výbermi a na prelome rokov 2019/2020 pôsobil ako konzultant aj pri reprezentačnej dvadsiatke na juniorskom šampionáte v Česku. Po návrate do Švédska bol začlenený aj v štruktúrach klubu AIK Štokholm. Vďaka dvanásťročnej trénerskej praxi je dnes trénerský špecialista s označením Elite Coach License.

SLOVENSKÉ A ŠVÉDSKE DETI SÚ ROVNAKÉ

V lete 2020 kývol na ponuku nového vedenia bratislavského Slovana stať sa šéftrenerom belasej mládeže. Zmluvu podpísal na tri roky. „Nebolo to rozhodnutie zo dňa na deň, komunikácia s majiteľmi prebiehala asi dva-tri mesiace predtým, ako vôbec kúpili klub. Ja som nad tým rozmýšľal, nebolo jednoduché odísť z AIK Štokholm. Ale nejakým spôsobom sme si to prebrali s majiteľmi a došli sme k záveru, že je to pre mňa dobrá voľba. A keďže je možnosť pomôcť slovenskému hokeju a najmä Slovanu, tak to bol najväčší dôvod, prečo som pristúpil na ponuku, za ktorú som vďačný a ktorú si vážim. Cítil som, že takto môžem slovenskému hokeju a Slovanu niečo vrátiť,“ prezradil Róbert Döme.

Hoci je naďalej v kontakte so štokholmským klubom, sto percent svojej energie od leta venuje novej výzve v Slovane. Pred nastavením rôznych stratégií v oblasti hokejového rozvoja najskôr sledoval tréningy všetkých mládežníckych kategórií. Činnosť klubu spoznával nielen z ľadu, ale aj zo zákulisia. „Predsa len, chlapci sú často v strese, keď vidia v blízkosti nejakého manažéra, niekoho, kto ich sleduje a má ich hodnotiť. Nechcel som byť na očiach. Potreboval som však vidieť prácu našich trénerov a odporovať si, aké sú deti. Mnohí hovoria, že na Slovensko sú iné ako napríklad vo Švédsku. U mňa však najviac zarezovalo, že sú úplne rovnaké. Mal som skúsenosť s reprezentáciami, takže viem, že chlapci sú rovnakí ako vo Švédsku a inde na svete. Najväčší rozdiel je ale v tréningovom procese a celkovej príprave hráča, v kondičke, bojovnosti na tréningu, v nasadení. V tomto všetkom sme spíňali len minimálne švédske kritériá.“

ROZDIEL VO VÝBUŠNEJ SILE

Na základe videných či sprostredkovane získaných informácií začal Róbert Döme pracovať na príprave filozofie fungovania mládeže bratislavského Slovana i návrhoch tréningových schém. Veľký rozdiel v porovnaní so Švédskom vidí vo výbušnej sile, na ktorej je treba dôsledne pracovať. „Pripravil som tiež celú mentálnu prípravu hráča, ktorú budeme implementovať pri hokejistoch od 16 rokov. Od tohto veku ich chceme učiť byť profesionálmi, aby sa naučili robiť veci sami, čo je úplne prirodzené vo svete. Pozorovali sme to vlni na juniorskom šampionáte. Videl som samostatnosť Švédov. Sami sa rozvíjajú na chodbe a trénerov nezaujímalo, čo robia. My sme museli našich neustále ťahať, usmerňovať... Naše decká nie sú na takýto štýl naučené. Tieto veci ich ale nemôže doživotne učiť tréner, to sa musia vo veku 15-16 rokov začať učiť sami,“ vraví odborník zocelený a vyučený švédskou ultramodernou hokejovou školou.

Z jej metód a overených postupov bude dozaista čerpať aj pri práci s mládežou v Slovane. Predovšetkým u detí a mladších hokejových ročníkov, ktoré dosiaľ na Slovensku nefungovali správne. „Mnohí si totiž mylia pojmy zábava a netrénovať s významom pojmov zábava a trénovať. Samozrejme, decká musia trénovať, ale nemôžu naplno drilovať stále iba hokej. Drieť na hokejových tréningoch päť, šesť či nebudaj sedemkrát do týždňa? To je absolútny nezmysel. A moje zistenia mi potvrdili, že takto to, bohužiaľ, funguje,“ rozhovoril sa Róbert Döme na tému zlých tréningových návykov pri deťoch od šesť rokov.

V tomto veku je dôležitá športová všestrannosť a pozitívna emócia. Pociť radosť z toho, čo dieťa robí.

„V Slovane sa budeme snažiť vysvetliť rodičom všetko na základe faktov. Šesť až osemročnému dieťaťu stačí byť na tréningu na ľade dvakrát do týždňa. Dôležitý je tréning aj v ďalšie dni, ale taký, že dieťa pôjde na iné športy, napríklad na gymnastiku, hokejbal, lakros, bejzbal. Hlavne nech to má niečo spoločné s hokejom. Takýmto modelom dieťa reálne trénuje šesťkrát do týždňa, ale nezotročí sa hokejom už v mladom veku a úplne zbytočne. Bohužiaľ, so šesť až osemročnými deťmi to na Slovensku takto robíme. Veľký nezmysel. Niektorí si myslia, že čím viac bude dieťa na ľade, tým bude z neho lepší hokejista. Dáva to istú logiku a vo veku 10-14 rokov tieto deti aj budú lepšími hokejistami v porovnaní s tými, ktorí toľko času na ľade netrávia. No som presvedčený, že v 15-16 rokoch chlapec, ktorý je všestrannejší a robí viac športov, v skutočnosti predbehne kamaráta, ktorý celý svoj čas venoval výlučne hokeju.“

V procese implementovania prospešných a overených metód do mládežníckych štruktúr v Slovane bude nový šéftrener dbať aj na edukáciu rodičov. Tá je v celom procese veľmi dôležitá, keďže práve rodič má na hokejový rast svojho dieťaťa veľký vplyv. „Chcem zlepšiť predovšetkým komunikáciu s rodičmi, ktorá bola v minulosti slabšia. Nechcem teraz hodnotiť a hádzať vinu na trénerov či manažérov z minulosti. Ale dopočul som sa, že komunikácia bola nulová. Rodičia nevedeli nič o deťoch a to nie je správne. Tento aspekt musíme nastaviť o sto percent lepšie a posúvať rodičom informácie o ich ratolestiach tak, aby vedeli, čo sa práve deje,“ ozrejmuje Döme.

ŤAŽŠIA CESTA NA VRCHOL

Nový šéftrener belasej mládeže okolo seba buduje aj silný tím ľudí-odborníkov. Jeho cieľom je, aby mládežnícke kategórie Slovana boli výstavnou skriňou, vzorovým príkladom, ako s deťmi pracovať správne aj efektívne. „Musím povedať, že tím trénerov, ktorý sme zatiaľ dali dokopy, je ideálny. Dostali sme sa presne tam, kde sme chceli byť. Konkretizovať zatiaľ príliš nebudem, keďže určité veci ešte budeme upgradovať. Môžem však prezradiť, že už teraz spolupracujeme s Miroom Lažom, ktorý má funkciu športového manažéra pri mládeži. Je tu viac na administratívu a chod mužstiev z technického a logistického zabezpečenia. Čo sa týka napríklad Maťa Štrbáka, počul som, že tiež sa má k nám pripojiť, no v decembri bol s dvadsiatkou na šampionáte v Kanade. Nechceme veci predbehnúť, uvidíme, ako sa situácia napokon vyvinie. Podarilo sa nám však dať dokopy silnú partiu trénerov a to je základ. Sú tam ešte nejaké voľné okienka, ktoré chceme obsadiť. Trénerský staff každopádne máme už teraz vcelku bohatý. A čo ma teší najviac, sú tu s nami chlapci, ktorí sa chcú vzdelávať. Zapájajú sa do vecí, ktoré som už aplikoval, čo ma teší. Musím ich pochváliť. Veľa počúvajú, snažia sa veci meniť napriek tomu, že mnoho z nich mali dosiaľ zaužívaných nie príliš správne,“ konštatuje Róbert Döme.

Uvedomuje si, že ak do takej početnej a rozvrstvenej organizácie, akým je mládežnícky klub, prídeme zakaždým niekto s niečím novým, zvyky a tradície sa nemenia ľahko. Döme však nechce ísť jednoduchou cestou. „A to je hlavný rozdiel medzi nami a inými organizáciami. V Slovane chceme byť iní, ísť si inou, vlastnou cestou. Chceme byť najlepší sami pre seba, s nikým sa nechceme porovnávať, chceme si robiť svoju robotu. Ak budeme vidieť dvanásť ďalších mužstiev, ktoré idú jednou stranou hore na vrchol, my chceme byť tí, ktorí pôjdu opačnou stranou. Chceme si vybrať vždy tú ťažšiu cestu. A na konci dňa chceme vyliezť sami a urobiť niečo dobré pre slovenský mládežnícky hokej, no najmä pre Slovan,“ dodal na záver ambicióznym odborníkom.

Róbert Döme hral za Slovan v rokoch 2007 až 2009. V belasom drese nastrielal 45 gólov.

ĎAKUJEME PARTNEROM ZA PODPORU

GENERÁLNY PARTNER

niké | je tipovanie

ZLATÍ PARTNERI

TECHNOLOGICKÝ PARTNER

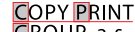
VÝHRADNÝ PREPRAVCA

MEDIÁLNI PARTNERI

STRIEBORNÍ PARTNERI

PARTNERI TIPOS EXTRALIGY

PF 2021

VÁM PRAJE

SITA SLOVENSKÁ TLAČOVÁ AGENTÚRA A.S

www.sita.sk